

میراث ماندگار

EVERLASTING HERITAGE

جمشید سماواتیان
JAMSHID SAMAVATIAN

NEGAR ART GALLERY

میراث ماندگار

EVERLASTING HERITAGE

میراث ماندگار

گردآوری، ترجمه و تنظیم: دکتر میثا تیموری
طراحی جلد و صفحه آرایی: امیرشاهرخ فریوسفی
تهیه شده در: گالری نگر

نشانی: تهران، زیر پل کریم خان، بین ایرانشهر و ماهشهر، پلاک ۱۵۴، زنگ دوم، طبقه اول
تلفن: ۰۲۱ ۸۸ ۳۱۵۰۶۱

پست الکترونیک: info@negarartgallery.com

وب سایت: <http://negarartgallery.com>

No.154, Bitween Iranshahr and Mahshahr
Junctions, Karimkhan Bridge, Tehran, Iran

🌐 <http://negarartgallery.com> @[negar_art](https://twitter.com/negar_art) https://twitter.com/negar_art
Tehran, Iran: +989102588172 Dubai, UAE: +971509275304

جمشید سماواتیان
◆◆ JAMSHID SAMAVATIAN ◆◆

میراث ماندگار

جمشید سماواتیان، خالق فیگورهای از کهن‌الگوهای عاشقی است که در فضایی مبهم و غبارآلود، گویی در آستانه‌ی محوشدنی تاریخی‌اند. در دهه چهل همدوره نقاشان و سینماگران بنامی بود و گاه از آنکه نسبت به آنها کمتر دیده شد، کلامش تلخ می‌شد. او متأثر از هنرهای سنتی و دیوارنگاره‌های عصر صفوی زادگاهش، آثاری به جا گذاشت که گذر زمان و تخریبی که بر هنرهای سنتی ایران رفته‌است را گوشزد می‌کند. به قول ناصر فکوهی^۱ آثارش ابهامی دارند که کمتر در کار هنرمندان آن عصر دیده می‌شد. صادق تبریزی^۲ از سماواتیان به عنوان پدر پتینه ایران یاد می‌کند که آثارش گویی در گذر قرن‌ها، غبارگرفته و فرسوده، رنگ پریده

۱. ناصر فکوهی (اردیبهشت ۱۳۳۵) تهران، انسان‌شناس، نویسنده و مترجم ایرانی
۲. صادق تبریزی (۳ اسفند ۱۳۱۷ - درگذشته ۱۳۹۶) نقاش و خوش‌نویس ایرانی و از پیشروان سبک نقاشی‌خط از پیشگامان مکتب سقاخانه

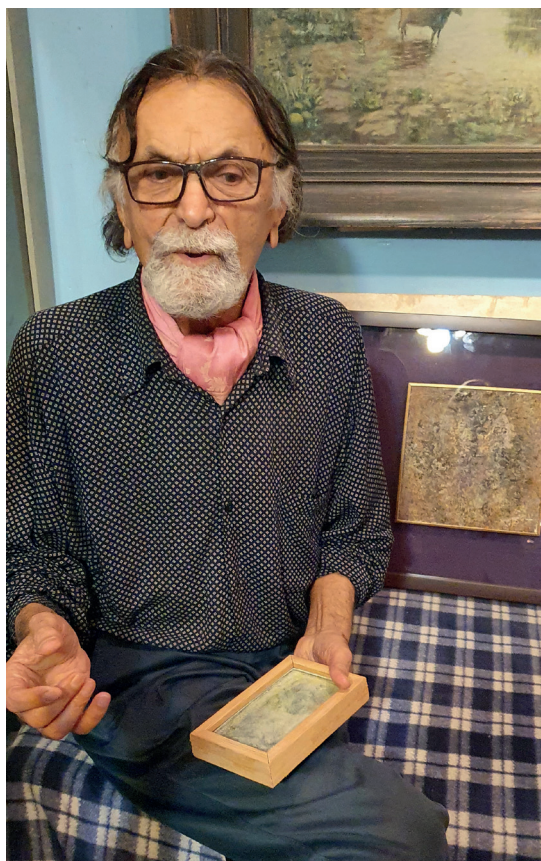

و ترک خورده‌اند. هارمونی فوق تصور، ترکیب‌بندی محکم و تکنیک قوی، تبحر و قدرت در عرضه طرح و رنگ، استراکچری‌مانند و نیز ساخت و ساز اعجاب‌انگیز از ویژگی‌های آثار اوست که حتی عناصر سخت‌گیر زمانه را میخکوب می‌کند.

آن‌چه مشخصه‌ی آثار سماواتیان است، نه پرداخت‌های عین به عین و بازنمایانه بود و نه نمایش تکنیک، بلکه او با به کارگیری موادی چون گل، گچ و ورق‌های طلا به استفاده از تکنیک‌های گوناگون نظیر انواع پتینه‌ها و نقاشی پشت‌شیشه، تکنیک منحصر به فرد خود را شکل داد که این موضوع به جریان احیای هنر ایران با نگاهی نو کمک کرد. میراث او بیش از هر چیز زیست‌هنرمندانه و البته نگرش ویژه او به آثار هنری‌اش در آینه‌ی نیم قرن فعالیت هنری اوست.

جمشید سماواتیان، از نسل دوم نقاشان نوگرای ایران بود. آثار او را می‌توان متعلق به جریان نوسنت‌گرایی که هنرمندانی که تلاش داشتند تا هنر نو را با وجوهی از سنت هنری ایران درآمیزند، دانست. سماواتیان از دانش‌آموختگان دانشکده‌ی هنرهای زیبای تهران با حضور اساتیدی چون علی محمد حیدریان^۱ و کمال‌الملک^۲ بود. جو دوگانه‌ی دانشکده‌ی هنرهای زیبا ناشی از حضور هنرمندان نوجوی و تجربه‌گرایی همچون محمود جوادی‌پور و هنرمندانی همچون آیدین آغداشلو و عباس کیارستمی تأثیر روشنی بر جهت‌گیری‌های هنری سماواتیان داشت و رد خود را بر آثار او برجای نهاد.

۱. علی‌محمد حیدریان (۱۲۷۵ - ۲۵ شهریور ۱۳۶۹) نقاش ایرانی، شاگرد کمال‌الملک، معلم مدرسه صنایع مستظرفه و مدرسه هنرهای زیبا

۲. محمد غفاری (۱۲۲۶ - ۲۷ مرداد ۱۳۱۹) معروف به کمال‌الملک، نقاش نامدار ایرانی در دوره قاجار و اوایل دوره پهلوی از مشهورترین و پرنفوذترین شخصیت‌های تاریخ معاصر ایران. از اعضای لژ فراماسونری ایران، موسوم به بیداری

نخستین نمایشگاه انفرادی او در سال ۱۳۴۳ در هتل هیلتون تهران و آخرین نمایشگاه انفرادی او با نام «میراث» در بهمن ۱۳۹۹ در نگارخانه «نگر» برگزار شد. جمشید سماواتیان ۲۳ مهرماه ۱۴۰۰ در سن ۸۳ سالگی بر اثر عارضه قلبی در خانه خود در خادم‌آباد شهریار، از دنیا رفت. همان خانه‌ای که مامن گنجینه‌هایی چون پرتره‌هایی که کیخسرو خروش و آیدین آغداشلو از زنده‌یاد جمشید سماواتیان کشیدند، شعری که محمدرضا شجریان در خانه این نقاش به خط خود نوشت، خاطرات و دست‌نوشته‌ها و بیش از ۵۰ تابلو از آثارش بود. استاد سماواتیان با اینکه خود سال‌ها زندگی درویش مسلکانه‌ای را به دور از هیاهوی هنر و در عزلت در پیش گرفته بود، در دو سال آخر زندگی‌اش، بیشتر به گالری نگر رفت و آمد میکرد، ساعتها مینشست، جای کمرنگ مینوشید، شعر میخواند و گذشته‌ها را مرور میکرد و از خاطرات و دغدغه‌ها و دلگیری‌هایش میگفت. شور زندگی داشت و اشتیاق یاری، شخصیت سخاوتمندش در کلام و منشش جاری بود، بارها شاهد کمک‌هایش به زنان و کودکان بی‌سرپرست بودیم، قرار بود برای هماهنگی و کمک به اهدای مجموعه کتاب‌هایش به دیدارش برویم که روزگار مجال نداد.

روحش آرام، یادش گرامی

منابع:

خبرآنلاین (۱۴۰۰). از خطاطی شجریان تا پرتره آغداشلو؛ آن چه پرستار جمشید سماواتیان صاحب شد. بازیابی از: khabaronline.ir/xhmyP
 خبرگزاری ایلنا (۱۴۰۰). مهم‌ترین هنر «جمشید سماواتیان» عشق ورزی بود. بازیابی از: <https://www.ilna.ir/fa/tiny/news-1144141>
 خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران. سماواتیان بانگاهی نوبه هنرهای سنتی و پیشینه هنری ایران می‌پرداخت. بازیابی از: <https://ima.ir/xjGhVR>
 پایگاه خبری یکتا (۱۴۰۰). نقش جمشید سماواتیان در شکل‌گیری هنر مدرن در ایران. بازیابی از: <https://www.yektaPress.com/000F3T>
 استیتمنت نمایشگاه "میراث"، گالری نگر

آیا جمشید سماواتیان را می‌شناسید؟

اوایل دهه چهل، اعجوبه‌یی از دیار زاینده رود در محافل هنری تهران درخشید که در این شهر ناشناس بود (ناشناسی آشنا). چرا که آثار او برگرفته از نقوش کهن زادگاهش اصفهان است. آثاری غبارگرفته و فرسوده، رنگ پریده و ترک خورده همراه با آسیبی که پس از قرن‌ها به اثری وارد می‌شود، در کارهای او به چشم می‌خورد. از طرف دیگر هارمونی فوق تصور و ترکیب بندی محکم و نیز تکنیک قوی آن‌ها که نشانه تبحر و قدرت هنرمند است، چشم بیننده را خیره می‌کند. استراکچری مانند این آثار، سخن از تلاش خستگی ناپذیر نقاش در عرضه طرح و رنگ دارد و نیز ساخت و ساز اعجاب انگیزش، دل هر بیننده عاشقی را می‌رباید. حتی عناصر سخت‌گیر زمانه، در مقابل آثار او می‌خکوب می‌شوند.

به جرات می‌توان گفت هنرمندانی چون هایده زرین بال، فرهاد مشیری و دیگر کسانی که نشانی از آثار فرسایشی در کارشان مشاهده می‌شود، آبشخوری جز شیوه جمشید سماواتیان نداشته‌اند و تنها اوست که یافته‌های خود را بر تکنیک این هنرمندان جاری ساخته است.

سال ۱۳۴۳ جمشید، در نمایشگاهی که برای او در "هتل هیلتون" شکل گرفت با یک بانوی فرانسوی به نام "پولت" آشنا می‌شود. این آشنایی همراه با معرفی چند نقاش، سبب تشکیل اولین گالری پول ساز در ایران شد. "گالری بورگز" ابتدا در یک آپارتمان در خیابان تخت جمشید (طالقانی) و سپس چهارراه ویلا.

در همین گالری بود که با ارتباط نزدیک با افراد مرفه جامعه "هزار فامیل" پای پول دارها به این گالری باز شد و برای اولین بار آثار نقاشان به فروش رسید. گالری بورگز با آثار این هنرمندان آغاز به کار کرد. جمشید سماواتیان، مسعود عربشاهی، فرامرز پیلارام، حسین محجوبی، صادق تبریزی و پرویز تناولی و در همین نمایشگاه بود که "هیچ" تناولی متولد شد. زیرا از پیلارام خواست تا واژه "هیچ" را در اندازه یک متری برایش طراحی کند. تناولی در این نمایشگاه با اثری شرکت کرد در مکتب "پاپ آرت" سرمشق از "آدم بی ادب بیرهیز" در ابعاد ۱/۵*۱ متر.

از آن جا که سالیان دراز از رفت و آمد هنرمندان اروپا دیده می‌گذشت، دریغا که هنوز چشم‌انداز نویدبخشی از این سفرها عاید نمی‌شد. چنین بود پدیده‌ای نوین از سرچنجه نیرومند جمشید سماواتیان که تحسین برانگیخت و این چم اندازه را در دسترس همگان قرار داد که با اقبال عموم مواجه شد. تا جایی که هر روشنفکری برای اثبات خود، اثری از این هنرمند را بر دیوار خانه‌اش آویخت تا در کنار آن روح مشکل پسند خود را التیام بخشد و به

داشتن اثری از این دست تفاخر کند. قرار گرفتن اثری از جمشید در ماوای هرکس، نشانه درک و بینش او از این پدیده نوظهور بوده است.

سماواتیان فارغ التحصیل دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران است. شاگرد "علی محمد حیدریان" عابد ریاضت‌کشی است که در لوای سایه استادش بارها مهر تایید خورده و رضایت‌مندی او را کسب نموده است. از این رو این خصیصه حیدریان، (روح بی نیازی و بی اعتنا به مظاهر دنیوی) در وجود جمشید مستتر گشته و به این مناسبت دور از تجمل و زیاده‌خواهی در مامن خود رصد نشسته و دانش اندوخته در ذهن خویش رادر فرصت‌های طولانی برپهنه بوم گسترانیده است. اینک دوست‌داران هنر ناب می‌توانند از این چشمه لایزال سیراب شوند.

در طول سه دهه گذشته جمشید به عرفان پناه می‌برد و از تعلقات انسانی به ظواهر چشم می‌پوشد و در خلوت خویش به عزلت می‌نشیند و ساده‌زیستی می‌گزیند و در ژرفای خیال با خالق خویش خلوت می‌کند. نمایشگاه پیش رو نمونه بارزی از عواطف این هنرمند در فضای روحانی خویش است.

صادق تبریزی

هیچ رویدادی ناگفته نخواهد ماند

جمشید سماواتیان را از پنجاه و پنج سال قبل که همدوره‌ی دانشکده هنرهای زیبا بودیم، می‌شناسم. از همان زمان دانشجویی شاهد و ناظر استعداد و خلاقیت‌های وی در زمینه‌های مختلف بوده‌ام. اخذ مدال درجه اول در پروژه‌های دانشکده برای اولین بار احیای هنر گذشته ایرانی (با نگاهی نو و بن‌مایه‌های انتزاعی) با به‌کارگیری انواع متریال و جنسیت‌ها و تکنیک‌های خلاقانه (غیر متعارف آن زمان از قبیل خاک، گل، گچ و انواع مواد ترکیبی دیگر، استفاده از ورق‌های طلایی و نقره‌ای و ده‌ها نوع پاتینه‌های گوناگون که با ریختگی و فرسودگی و ترک‌هایی که منطبق با موضوع و یادآور احترام و تقدیر از هنر گذشتگان و عبرت تاریخی است، مطرح ساختن اهمیت بافت و تکسچر در اثر هنری که تا آن زمان ناشناخته بود، همه و همه برای اولین بار در نیم قرن تاریخ هنر معاصر در رزومه هنری وی ثبت گردیده است و اینجانب که قدم به قدم با زندگی و روحیه تحقیق‌گرایانه و انزوا طلب وی آشنا بوده‌اند گواهی می‌دهم که تنها اوست که پیشگام و تاثیرگذار کلیه موارد استثنایی یاد شده بوده و کسی جز جمشید نیست که با رنج و سرمستی این میراث مهم را در تاریخ هنر معاصر باقی گذارده باشد.

بیستون را عشق کند و شهرتش فرهاد برد
در حالی که عده زیادی از هنرمندان مطرح از نوآوریها و زحمات وی استفاده کرده و به شهرت رسیده‌اند جای
تأسف است که جامعه هنری و مسوولان مربوطه به جای معرفی و قدردانی از پیشگامان و تاسیس ارگانهای
پژوهشی به کلی تاریخ هنر و اتفاقات گذشته را فراموش کرده و با بی‌اعتنایی و بی‌مهری موجب پامال شدن
حقوق مادی و معنوی و ظلم به آنان شده‌اند.

اکنون وی در سن ۷۸ سالگی به سر می‌برند و بالاجبار چوب حراج به یک عمر آثار هنری خویش می‌زند که با نوعی
اعتراض همراه است. ای کاش این آثار به عنوان آثار پیشگام برای کشور و مردم حفظ می‌شد و یادی از این کاشفان
قاره‌های علم و هنر باقی میماند باشد که جامعه هنری و مسوولان مربوطه با دیدن این آثار که زحمت یک عمر را
همراه دارد به کارنامه خود نظری افکنند و به بی‌مهری‌ها و غفلت‌های خویش اعتراف نمایند. من به نوبه خود از
وی طلب بخشش میکنم و دوستی او را غنیمت و افتخار آمیز میدانم و برایش آرزوی سلامت و آرامش دارم.

سعدی دو چیز می‌شکند پشت آدمی تصدیق بی‌وقوف و سکوت و قوف دار

منوچهر معتبر

میراث هنری و اخلاقی من !

این نمایشگاه همانگونه که از عنوان آن برمی‌آید: میراثی است که از خود برجای می‌گذارم. میراثی که به تمام و کمال هم هنری است و هم اخلاقی. میراث هنری من در این نمایشگاه، ارائه نمونه‌هایی از تمام دوره‌های هنریم هست که در اصل برای هنرمندان جوان و مستعد کشورم، به مثابه یک دوره آموزشی بصری، عمل خواهد کرد. و اما میراث اخلاقی من در این نمایشگاه: انجام وظیفه اخلاقی یک هنرمند است: من وظیفه خود دانستم، حمایت و همدردی خود را از قشر محروم و نیازمند کشورم به قدر وسیع خویش اینگونه نشان دهم که با تقدیم بخش مهمی از سرمایه مادی و معنوی کنونی خود، تمام عواید این نمایشگاه را صرف کمک به نیازمندان جامعه و نیز هنرمندان گمنام و جوانی که به تشخیص خودم مستعد و آینده دار هستند اما با توجه به شرایط بد اقتصادی، حتی توان خرید وسایل اولیه نقاشی را ندارند، نمایم. امیدوارم علاوه بر انجام وظیفه‌ی یک هنرمند، توانسته باشم مثل گذشته الگویی برای انتشار این دیدگاه برای همکارانم باشم.

تقاضا دارم، چنانچه برای گفتار و نصایح من که شاید دیرزمان دیگری در حضورتان نباشم، همین جا با خود عهد ببندیم که با کمک یکدیگر بتوانیم این حس انسانی و عدالت خواهانه را برای مشکلات کشورمان مصروف داریم و از همه مخالفین و موافقین این نگرش و این جریان فکری تقاضا دارم در این مسیر مرا یاری کنید و همچنین نظرات خود را در دفترچه حاضر مرقوم فرمائید.

اینجانب حاضر هستم آثار خود را که با رنج و سرمستی هشتاد ساله و با صرف هزینه های هنگفت این سالیان، پدید آمده را، هرکدام به مبلغ اجرت روزانه یک کارگر ساده و همنوع زحمتکش من، که اگر بفهمیم هنرش از من هنرمند، نیز بالاتر است، به فروش برسانم تا شاهد برپاد رفتن و تجاوز به حقوق هموطنان زحمتکش خود نباشم و مانند کسانی نباشم. و امیدوارم این نمایشگاه بدعت و سرمشقی باشد برای مسئولین کشور و مدیران هنری ایران (که قبلاً نیز تذکرات لازم را به آنان دادم)، که دسترنج هنر خود را صرف هموطنان مستمند، و یا کمک به هنرمندان جوان نمایند.

در نظریازی ما بی خبران حیرانند من چنینم که نمودم، دگر آنان دانند

رنج گل بلبل کشید و زحمتش را باد برد بی ستون را عشق کند و شهرتش، فرهاد برد

آخرین یادداشت استاد جمشید سماواتیان - زمستان ۹۹

• نمایشگاه فردی

۷ مرداد تا ۱۸ مرداد ۱۴۰۱ | مروری بر آثار جمشید سماواتیان، گالری نگر، تهران

۱۰ بهمن تا ۲۱ بهمن ۱۳۹۹ | میراث، گالری نگر، تهران

۱۳۵۰ | گالری سیحون، تهران

۱۳۴۳ | هتل هیلتون، تهران

• نمایشگاه گروهی

۲۴ فروردین تا ۴ اردیبهشت ۱۴۰۲ | ریسایز، نمایشگاه آنلاین، گالری آرتیبیشن، تهران

۱۶ تیر تا جمعه ۳۰ تیر ۱۴۰۲ | لطفی، تقاطع مشاهیر ۳، گالری گویه

۱۳ خرداد تا ۱۸ خرداد ۱۴۰۱ | خبره نگر، گالری نگر، تهران

۶ خرداد تا ۲۷ خرداد ۱۴۰۱ | کرسی: مروری بر تحولات تصویری خط در ایران، موسسه

بنیان و فرهنگ معیار

۷ مرداد تا ۱۸ مرداد ۱۴۰۱ | مروری بر آثار جمشید سماواتیان، گالری نگر، تهران

۲۲ بهمن تا ۳ اسفند ۱۴۰۰ | بنگر، گالری نگر، تهران

۸ بهمن تا ۱۹ بهمن ۱۴۰۰ | نمایشگاه گروهی، گالری نگر، تهران

۱۱ تیر تا ۱۸ تیر ۱۴۰۰ | هر دم از این باغ، گالری جاوید، تهران

۱۷ اردیبهشت تا ۲۷ اردیبهشت ۱۴۰۰ | گالری همه، تهران
۲۳ آبان تا ۳۰ آبان ۱۳۹۹ | دورنما، گالری جاوید، تهران
۱۳ دی تا ۲۴ دی ۱۳۹۸ | خبره نگر، گالری نگر، تهران
۲۱ تیر تا ۲۶ تیر ۱۳۹۸ | خبره نگر، گالری نگر، تهران
۱۹ بهمن تا ۲۴ بهمن ۱۳۹۷ | جشن سومین سالگرد تاسیس گالری نگر، گالری نگر، تهران
۱۶ شهریور تا ۲۱ شهریور ۱۳۹۷ | گل، گالری نگر، تهران
۱۹ مرداد تا ۲۹ مرداد ۱۳۹۷ | گالری نگر، تهران
۱۱ مرداد ۱۳۹۷ | چهارمین حراج آثار هنری، گالری شمس و آرتیبیشن، حراج آنلاین
۲۱ اردیبهشت تا ۳۱ اردیبهشت ۱۳۹۷ | گالری آرتیبیشن، تهران
۲۰ بهمن تا ۲۶ بهمن ۱۳۹۶ | دومین سالگرد تاسیس گالری نگر، گالری نگر، تهران

• حراج‌ها

۱۴۰۲، حراج تهران
۱۴۰۱، حراج تهران
۱۳۹۹، حراج تهران
۱۳۹۸، حراج تهران
۱۳۹۵، حراج تهران

EVERLASTING
HERITAGE
JAMSHID SAMAVATIAN

Jamshid Samavatian was born in 1938 in Isfahan. He studied art at Tehran University of Fine Arts, alongside established artists like Mahmoud Javadipour¹, Aydin Aghdashlou², and Abbas Kiarostami³, when pioneering master artists like Ali Mohammad Heydarian⁴ and Kamal El Molk⁵ were teaching. Jamshid's artistic path was clearly shaped by the university's twofold environment, which was built by modernist artists such as Mahmoud Javadipour and classical artists such as Aydin Aghdashloo.

His professional life developed during the Persian modern art movement of the 1960s, influenced by traditional Persian art and the Graffiti Safavid era in his hometown of Esfahan. His works could be seen as part of the neo-traditionalism movement of artists who attempted to combine modern and traditional art.

Jamshid Samavatian was an innovative artist who gave traditional art a new perspective, imbuing it with historical freshness. Sadegh Tabrizi⁶ refers to Samavatian as the father of Iranian patina, and Naser Fakouhi⁷ describes his works ambiguous, as they look to have faded over time. He created artworks that appear to be aged, inspired by the archetype of ancient lovers. Samavatian left a mark on art that speaks to the destruction of traditional Iranian art over time.

His legacy is the creation of one-of-a-kind techniques that shed new light on Iranian art. Using mud, plaster, and gold leaf, as well as patina and glass-painting techniques, he added texture and distressed the surface to create cracked, faded, or aged look artworks. His works have a distinct harmony, a strong composition, a unique design and color presentation, a unique structure, and an amazing construction.

1 (8. September 1920 - 27 November 2012) <http://mahmoudjavadipour.com/en/biography.php>

2 (born October 30, 1940) is an Iranian painter, graphist, art curator, writer, and film critic

3 (22 June 1940 – 4 July 2016) was an Iranian film director, screenwriter, poet, photographer, and film producer

4 (1896 – 1990) was an Iranian painter and a student of Kamal al-Mulk.

5 (1848-1940) was an Iranian painter and part of the Ghaffari family in Kashan.

6 (February 22, 1939) A pioneer of Iranian modern art,

7 (born 13 May 1956) is an Iranian anthropologist, writer and translator

He had his last exhibition in January 2021, named «Heritage,» in the Negar Gallery. He generously donated a portion of his earnings from the exhibition to children and women in need.

Jamshid Samavatian passed away on October 14, 2021, at the age of 83 due to a heart condition at his home in Khademabad, Shahriar. This was the same house where he kept his beloved keepsakes, including his portrait drawn by Keikhosro Khoroush and Aydin Aghdashloo in memory of him, a poem written by Mohammad Reza Shajarian in his own handwriting, and over 50 of his artworks. Despite living a simple life away from the hustle and bustle of the art world for many years, in the last two years of his life, Samavatian only visited Negar Art Gallery; sipping light tea, reviewing his past, and sharing his memories and concerns. He was passionate to help others, and he had planned to donate his book collection.

Jamshid Samavatian

Born: 1938, Isfahan

Died: October 2021, Shahriar, Iran

Education: 1969, B.A, University of Tehran, Tehran, Iran

• SOLO EXHIBITIONS

2022, A review of Jamshid Samavatian artworks, Negar art gallery, Tehran, Iran

2020, Heritage, Negar art gallery, Tehran, Iran

1971, Solo exhibition, Seyhoon Art Gallery, Tehran, Iran

1964, Solo exhibition, Hilton Hotel, Tehran, Iran

• GROUP EXHIBITIONS

2023, April, Resized, Online exhibition, Attribution gallery, Tehran, Iran

2023 July, Lotfi Mashahir Cross, Gooyeh Gallery, Tehran, Iran

2022 July, Connoisseur's Look, Negar art gallery, Tehran, Iran

2022 May, Korsi; A review of visual developments of calligraphy in Iran,
Meyar Foundation and Culture Institute

2022 January, Negar art gallery, Tehran, Iran

2020 November, Perspective, Javid Art Gallery, Tehran, Iran

2020, Connoisseur's Look, Negar art gallery, Tehran, Iran

2019 September, Connoisseur's Look, Negar art gallery, Tehran, Iran

2019, 3rd Anniversary of Negar art gallery, Negar art gallery, Tehran, Iran

2018 March, 3- 300 million Toman, Negar art gallery, Tehran, Iran

2018 August, The 4th auction of artworks, Shams & Attribution Galleries, online auction Tehran, Iran

2018, Masters of attribution gallery collectors, Attribution gallery, Tehran, Iran

2018 February, 2nd Anniversary of Negar art gallery, Negar art gallery, Tehran, Iran

2018, Flower, Negar art gallery, Tehran, Iran

2018, Artworks Sales, ShokooH art gallery, Tehran, Iran

2018, Special Sale, Attribution gallery, Tehran, Iran

2017, Special Sale of Shams collection, Shams art gallery, Tehran, Iran

2017, Marked Designer, Gallery A, Tehran, Iran

• **AUCTIONS**

2023, Tehran Auction, Tehran, Iran

2022, Tehran Auction, Tehran, Iran

2021, Tehran Auction, Tehran, Iran

2019, Tehran Auction, Tehran, Iran

2016, Tehran Auction, Tehran, Iran

• **AWARDS**

1967 First Class Art Medal of Tehran University

**No.154, Bitween Iranshahr and Mahshahr
Junctions, Karimkhan Bridge, Tehran, Iran**

<http://negarartgallery.com> info@negarartgallery.com https://twitter.com/negar_art
Tehran, Iran: +989102588172 Dubai, UAE: +971509275304